

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 1T/153/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2312010643
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Studenčan
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2016:2312010643.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Galante v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava STUDENČANA a prísediacich - Ildikó Bugárová a Emília Kariková v trestnej veci obžalovanej B. F. J. P. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. na hlavnom pojednávaní dňa 01.02.2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná, B. F., M.. XX. XX. XXXX F. Š., A. Q. Š.-F., R. Č.. XX, bez pracovného pomeru, na slobode

a

obžalovaný, L. F., M.. XX. XX. XXXX F. Š., A. Q. Š.-F., R. Č.. XX, Ž., na slobode,

s ú v i n n í , ž e

1./ B. F. v meste Šaľa v priebehu rokov 2007 až 2008 vo viacerých prípadoch požiadala L. W. o pôžičku finančnej hotovosti, nakoľko súrne potrebovala finančnú hotovosť na podnikateľské aktivity jej manžela L. F., pričom L. W. na žiadosť B. F. uzatvorila nasledovné zmluvy o pôžičke s viacerými spoločnosťami a to:

- dňa 22. 6. 2007 zmluvu o splátkovom úvere so Slovenskou sporiteľňou č. 020535273, pričom jej bol poskytnutý úver vo výške 6638,78 Eur (200 000,- Sk),
 - dňa 02. 07. 2007 v OTP banke zmluvu o hypotekárnom úvere č. 002/3014/07HU, pričom jej bol poskytnutý úver vo výške 10 953,99 Eur (330 000,- Sk),
 - dňa 07. 10. 2008 so spoločnosťou GE Money zmluvu o úvere a ďalších úverových produktoch č. 02000042, pričom jej bola poskytnutá expres pôžička vo výške 4.979,09 Eur (150.000,- Sk),
 - dňa 10. 11. 2008 v OTP banke zmluvu o bezúčelovom spotrebnom úvere, ako aj zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. 035/1315/08SU, pričom jej bol poskytnutý úver vo výške 33 193,92 Eur (1 000 000,- Sk),
 - dňa 21. 11. 2008 L. W. uzatvorila vo VÚB banke zmluvu o poskytnutí bezúčelovej flexi pôžičky, pričom jej bola poskytnutá pôžička vo výške 4315,21 Eur (130 000,- Sk),
- Ihneď po tom, ako boli L. W. tieto pôžičky poskytnuté, si ich v plnej výške od nej vyžiadala B. F., pričom L. W. jej tieto peňažné prostriedky vždy odovzdala, avšak B. F. zatajila skutočnú finančnú situáciu a podstatné skutočnosti, že jej nebude vedieť tieto pôžičky riadne splácať v stanovenej dobe, pričom ku dňu 31. 12. 2010 tieto pôžičky nesplatila a svoj dlh voči nej nevyrovnala a do dnešného dňa spôsobila týmto konaním poškodenie L. W. celkovú škodu 46 739,- Eur,

2./ B. F. dňa 23. 10. 2007 v meste Šaľa iniciovala s L. F. a jeho manželkou L. F., D.. A., uzatvorenie zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva k nehnuteľnostiam, v zmysle § 553 Občianskeho zákonníka, pričom táto zmluva bola napokon medzi L. D. a manželmi F. uzatvorená a následne toho istého dňa, teda 23. 10. 2007, bola uzatvorená zmluva o pôžičke podľa § 657 a § 658 Občianskeho zákonníka medzi L.

F., jeho manželkou L. F. P. B. F. a jej manželom L. F., na základe ktorej sa jednotlivé strany medzi sebou dohodli na poskytnutí pôžičky finančnej hotovosti vo výške 2 700 000,- Sk (89 623,58 Eur). Následne B. F. založila dňa 17. 03. 2010 nehnuteľnosť patriacu manželom F. a to záhradu parcelné číslo 3829/1, zapísaná na LV č. 6700 v k.ú. mesta Šaľa, ktorú odkúpil dňa 17. 03. 2010 R. B. za sumu 7000,- Eur, avšak túto finančnú hotovosť získanú predajom záhrady, následne požičali manželia F. B. F. J. L. F. poskytla dňa 18. 06. 2010 v Šali B. F. pôžičku vo výške 6186,44 Eur, pričom B. F. jej zatajila skutočnú finančnú situáciu a podstatné skutočnosti, že nebude vedieť tieto pôžičky riadne splácať v stanovenej dobe a svoj dlh do dnešného dňa nevyrovnala a spôsobila týmto konaním poškodeným Margite Vechterovej a L. F. celkovú škodu 104 612,44 Eur,

3./ B. F. J. L. F. s vedomím vlastnej insolventnosti v auguste 2008 v Šali - Veči uzavreli s D. C. ústnu dohodu o pôžičke peňazí, ktorú odôvodnili „potrebou na rozbehnutie novej živnosti - kúpu nového lešenia“, k čomu ďalej uviedli, že peniaze vrátia aj s príslušnými úrokmi do troch mesiacov, v zmysle ktorej dohody D. C. poskytol manželom F. sumu 200 000,- Sk (6638,78 Eur), ktorú sumu on sám riešil zo spotrebného úveru z Tatrabanky, a. s., Bratislava, uzavretím zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru č. 00-0000988517 zo dňa 18. 08. 2008, pričom tieto finančné prostriedky odovzdal ešte v budove banky manželom F., ktorí sa zaviazali, že budú D. C. posilať na jeho osobný účet sumy vo výške mesačných splátok úveru až do splatenia - jednorazového vyrovnania sumy do jeho rúk, následne asi o mesiac na to znova B. F. v mene seba a svojho manžela oslovila D. C., že by potrebovali za obdobných podmienok a na ten istý účel ďalšie sumy, na základe ktorej požiadavky im D. C. poskytol ďalšie sumy vo výške:

- 190 000,- Sk (6306,84 Eur) riešené z úveru z nebankovej spoločnosti ESSOX SK, s. r. o., Bratislava, č. zmluvy 9100101045,
- 150 000,- Sk (4979,09 Eur) riešené z úveru z nebankovej spoločnosti GE Money, č. zmluvy 1084727868,
- 200 000,- Sk (6638,78 Eur) riešené z úveru z nebankovej spoločnosti Cetelem Slovensko, a. s., č. zmluvy 4266 738 576 9001, ku ktorému úveru bola poskytnutá aj kreditná karta s ďalším úverovým rámcom, z ktorej taktiež došlo k vyčerpaniu úverového rámca 1400,- Eur,
- 285 000,- Sk (9460,27 Eur) riešené z úveru od VÚB Banky, a. s., Bratislava, č. zmluvy 006365611101008,

v celkovej výške 1 067 266,78 Sk (35 426,76 Eur), ktoré pôžičky z nebankových subjektov sa B. F. zaviazala splácať v mene D. C. na účet tej - ktorej spoločnosti a splátky za spotrebný úver z VÚB Banky, a. s. a Tatrabanky, a. s. mu posilať na jeho osobný účet. Keďže však manželia F. prestali úvery riadne splácať a došlo k prietahom na mesačných splátkach, D. C. začal sám riadne splácať všetky úvery od augusta 2009 a zároveň s manželmi F. dňa 19. 04. 2010 uzavrel zmluvu o pôžičke znejúcu na sumu 56 896,- Eur (1 714 048,90 Sk), ktorá suma predstavovala sumu všetkých úverov s tým, že manželia F. budú mesačne poukazovať na účet D. C. sumu 893,63 Eur, predstavujúcu súčet mesačných splátok za všetky pôžičky po dobu 7 rokov a v prípade omeškania, hoci len jednej splátky sa celý dlh stáva splatným - z titulu podstatného porušenia zmluvných podmienok. Nakoľko manželia F. i napriek tejto povinnosti dohodnuté mesačné splátky prestali splácať v máji 2010, za ďalšie kalendárne mesiace roka 2010 buď vôbec nezaplatili alebo poslali výrazne menšie čiastky ako bolo pôvodne dohodnuté, došlo dňa 05. 11. 2010 zo strany D. C. k vypovedaniu zmluvy o pôžičke a zároveň žiadal o vrátenie zostatku dlhu, ktorá písomnosť bola doručená B. F., no i napriek tomu zo strany manželov F. nedošlo k vráteniu dlhu, čím spôsobili škodu pre poškodeného D. C. v doposiaľ presne nevyčísleného zostatku úveru, najmenej však vo výške 40 000,- Eur,

4./ L. F. J. B. F. v meste Šaľa dňa 31. 10. 2008 uviedli do omylu I.. L. G. tým spôsobom, že pri uzatváraní zmluvy o pôžičke medzi L. G. na strane jednej a medzi L. F. a jeho manželkou B. F. na strane druhej, obaja však zatajili ich skutočnú finančnú situáciu a podstatné skutočnosti, že nebudú vedieť dohodnutú pôžičku v sume 780 000,- Sk (25891,26 Eur) riadne splácať v stanovenej dobe, v lehote najneskôr do 31. januára 2009 z toho dôvodu, že sú obaja insolventní, následne si obaja od L. G. požičali ešte ďalšie finančné prostriedky:

- na vyplatenie faktúry za spol. Orange vo výške cca 1000,- Eur,
 - na vyplatenie leasingu spol. VW automobilové služby vo výške 1761,80 Eur,
 - pôžičku z VÚB Banky, pobočka Šaľa vo výške 7.200,- Eur,
- pričom L. F. J. B. F. mali vedomosť o tom, že predmetné pôžičky nebudú vedieť splácať, doposiaľ pôžičky nesplátili a svoj dlh nevyrovnali a poškodenému I.. L. G. spôsobili celkovú škodu 35 853,- Eur,

5./ B. F. v presne nezistený deň v mesiaci jún roku 2009 v Šali napriek tomu, že si bola vedomá svojej insolventnosti, požiadala D. A., aby jej poskytol „zábezpeku“ na jej pôžičku vo výške 40 000,- Eur od U. M. a to tak, že prevedie svoj rodinný dom M. U. M. po dobu 3 mesiacov, kým pôžičku vráti, k čomu D. A. pristúpil a dňa 16. 11. 2009 uzatvoril s U. M. kúpnu zmluvu, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti D. A. v katastrálnom území Šaľa, zapísané na Správe katastra Šaľa na LV č. 508 a v ten istý deň podali zmluvné strany návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, ktorý bol Rozhodnutím Správy katastra Šaľa, číslo vkladu V 1700/09 zo dňa 23. 11. 2009 povolený, na účet D. A. bola zaslaná suma 40 000,- Eur, ktorú B. F. z účtu vybrala, pričom poskytnutú pôžičku v stanovenej lehote a ani neskôr nevrátila, a teda ani nezabezpečila, aby boli v zmysle dohody nehnuteľnosti vrátené Róbertovi Takáčovi, čím poškodenému D. A. spôsobila škodu najmenej 40 000,- Eur,

6./ B. F. dňa 31. 03. 2010, dňa 28. 06. 2010 a dňa 26. 07. 2010 v meste Šaľa na ul. Orechovej č. 2, uviedla do omylu T. U. tým spôsobom, že pri uzatváraní zmluvy o pôžičke medzi B. F. J. T. U. zatajila jej skutočnú finančnú situáciu a podstatné skutočnosti, že nebude vedieť túto dohodnutú pôžičku riadne splácať v stanovenej dobe, nakoľko je insolventná, pričom sa následne pred T. U. zatajovala s úmyslom skrývať sa, pričom si požičala od T. U.:

- dňa 31. 03. 2010 sumu vo výške 3500,- Eur,

- dňa 26. 07. 2010 sumu vo výške 1000,- Eur,

pričom túto pôžičku do dnešného dňa nesplatila a svojím konaním spôsobila poškodenej T. U. škodu 4500,- Eur,

- L. F. J. B. F. spoločným konaním v meste Šaľa na ul. Orechovej č. 2 uzavreli dňa 06. 07. 2010 s poškodenou T. U. zmluvu o pôžičke v zmysle § 657a a nasl. Občianskeho zákonníka, kde predmetom tejto zmluvy bola pôžička vo výške 3500,- Eur, pričom dodatky k tejto zmluve dohodli v dňoch:

- 01. 08. 2010, kedy si požičali sumu 2000,- Eur,

- 11. 08. 2010 kedy si požičali sumu vo výške 2000,- Eur, s tým, že z toho vrátili sumu 250,- Eur

- 16. 08. 2010 si požičali sumu vo výške 2000,- Eur,

pričom manželia F. uviedli do omylu T. U. tým spôsobom, že pri uzatváraní zmluvy o pôžičke a jej dodatkov jej zatajili ich skutočnú finančnú situáciu a podstatné skutočnosti, že nebudú vedieť tieto dohodnuté pôžičky riadne splácať v stanovenej dobe a to z toho dôvodu, nakoľko sú insolventní, pričom sa následne pred ňou zatajovali s úmyslom skrývať sa, pričom tieto pôžičky do dnešného dňa nesplatili a tým spôsobili poškodenej T. U. škodu 9.500,- Eur, a celkovú škodu uvedenú v tomto bode vo výške 13.750,- Eur.

7./ L. F. J. B. F. po predchádzajúcej vzájomnej dohode preukazujúc so solventnosťou v presne nezistené dni v období od dňa 03.08.2009 od marca 2010 v Galante v úmysle získať peniaze uzatvorili s veriteľom A. R. uzatvorili ústne ako i písomne zmluvy o pôžičke na základe, ktorých si od menovaného požičali rôzne finančné hotovosti v celkovej výške 139 121,- Eur, ktoré sa zaviazali vrátiť v krátkych časových obdobiach v splátkach, pričom v čase uzatvárania pôžičiek už obaja mali vedomosť, že požičané peniaze nebudú schopní vrátiť v dohodnutom čase ani výške, nakoľko v danom čase mali uzatvorených viacero pôžičiek s inými veriteľmi, ktoré neplatili načas a peniaze od veriteľa A. R. použili pre vlastné potreby, prevažne na splatenie predchádzajúcich pôžičiek, čím poškodenému A. R. spôsobili škodu najmenej vo výške 139 121,- Eur

8./ L. F. J. B. F. po predchádzajúcej vzájomnej dohode v lete v roku 2010 v meste Šaľa pod zámienkou dočasnej potreby pôžičky vylákali od poškodeného L. C. finančnú hotovosť vo výške 11.000,- Eur tým spôsobom, že obvinená B. F. požiadala poškodeného L. C. o pôžičku na záchranu podnikania manžela vo výške 2.500,- Eur a o niekoľko dní ho opätovne požiadala o pôžičku vo výške 7.500,- Eur na ten istý účel, následne dňa 02. 08. 2010 spísali v Šali, na ulici Dlhovesej č. 51 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej obvinení B. F. a L. F. po podpise zmluvy prevzali od poškodeného L. C. finančnú hotovosť vo výške 10.000,- Eur, ktoré sa zaviazali vrátiť v lehote do 15. 06. 2011, čo však neuskutočnili do dnešnej doby, pričom pri podpisovaní zmluvy zatajili svoju zlú finančnú situáciu a skutočnosť, že pôžičku nebudú vedieť splatiť, čím spôsobili poškodenému L. C. škodu vo výške 10.000,- Eur,

9./ L. F. J. B. F. po predchádzajúcej vzájomnej dohode v mesiaci január roku 2010 v meste Šaľa, na ulici Nitrianska č. 99 pod zámienkou dočasnej potreby pôžičky vylákali od poškodeného I. Y. finančnú hotovosť vo výške 52.000,- Eur tým spôsobom, že poškodeného požiadali o pôžičku vo výške 52.000,- Eur, avšak poškodený s takou finančnou hotovosťou nedisponoval, preto na naliehanie obvinených B.

F. J. L. F. dal svoj rodinný dom v Šali, na ulici Nitrianskej č. 99 do zábezpeky, došlo k predaju predmetnej nehnuteľnosti dňa 05. 02. 2010 U. M. za sumu 52.000,- Eur s možnosťou spätnej kúpy v prospech poškodeného na základe zmluvy o budúcej zmluve, pričom prevzatú kúpnu cenu za nehnuteľnosť vo výške 52.000,- Eur poškodený I. Y. odovzdal obvinenej B. F. ako pôžičku, o čom bola medzi obvinenými B. F. J. L. F. a manželmi Y. spísaná dňa 05. 02. 2010 zmluva o pôžičke, kde bol stanovený termín vrátenia pôžičky do 30. 07. 2010, čo bol aj termín na spätné odkúpenie predanej nehnuteľnosti, obvinení B. F. J. L.Á. F. pôžičku v dohodnutej lehote ani do dnešnej doby v celej sume nesplatili, pričom pri podpisovaní zmluvy zatajili svoju zlú finančnú situáciu a skutočnosť, že pôžičku nebudú vedieť splatiť, čím spôsobili poškodenému I. Y. škodu vo výške 27.600,- Eur,

t e d a

obžalovaná B. F. v bodoch 1 až 9 rozsudku

- na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a využila niečí omyl, a spôsobila tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu, z toho v bodoch 3, 4, 6, 7, 8, 9 spáchala čin spoločným konaním,

obžalovaný L. F. v bodoch 3, 4, 6, 7, 8, 9 rozsudku

- spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a využil niečí omyl, a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu,

č í m s p á c h a l i

obžalovaná B. F. v bodoch 1 až 9 rozsudku

-pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. z toho v bodoch 3,4,6,7,8,9 formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

obžalovaný L. F. v bodoch 3, 4, 6, 7, 8, 9 rozsudku

- pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j ú :

Za to sa odsudzujú:

Obžalovaná B. F.

Podľa § 221 ods. 4, § 36 písm. I/, § 38 ods. 2,3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. sa jej ukladá i ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Obžalovaný L. F.

Podľa § 221 ods. 4, § 36 písm. I/, § 38 ods. 2,3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. sa mu ukladá i ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa obžalovaným B. F. J. L. F. ukladá nerozdielne a spoločne uhradiť spôsobenú škodu L. W. v celkovej výške 46.739,- Eur, D. C. škodu vo výške 40.000,- Eur, I. L. Ondrašínovi škodu vo výške 35.853,- Eur, T. U. škodu v celkovej výške 13.750,- Eur, A. R. škodu vo výške 139.121,- Eur, L. C. škodu vo výške 10.000,- Eur a I. Y. vo výške 27.600,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodení D. C., T. U., A. R. J. L. C. sa so zvyškom nároku na náhradu škody odkazujú na konanie vo veciach občianskoprávných.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodení L. F., L. F. J. D. A. P. T. dnotlivými nárokmi na náhradu škody odkazujú na konanie vo veciach občianskoprávných.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci obž. B. F. J. G.Ž. L. F. súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, poškodených, svedkov, ako aj prečítaním listinných dôkazných materiálov, pričom dospel k záveru tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Súd taktiež na hlavnom pojednávaní uznesením spojil trestné veci obžalovaných vedených pod sp.zn. 1T/76/2013 a 3T/128/2013 s tým, že spoločné konanie súd viedol pod sp. zn. 1T/153/2012.

Obž. B. F. J. G.Ž. L. F. na hlavnom pojednávaní využili svoje právo a odmietli vypovedať. Súd prečítal výpovede obžalovaných z prípravného konania.

Obžalovaná B. F. sa k trestnej činnosti uvedenej v bodoch 1 až 6 rozsudku v prípravnom konaní v podstate doznela. V prípade poškodennej L. W. obžalovaná uviedla, že menovanú v rokoch 2007 a 2008 oslovila za účelom poskytnutia rýchlej pôžičky na rozbehnutie podnikania svojho manžela. Jej známa potom na svoje meno uzatvorila s bankami zmluvy o pôžičke pričom sa jednalo o celkovú sumu 5.512,72 Eur. V tom čase si bola vedomá, že tieto sumy nebude vedieť splácať. V roku 2007 požiadala susedov F., aby založili svoj rodinný dom na Dlhoveskej ulici v Šali a ručili jej za pôžičku od L. D.. Následne ešte presvedčila L. F., aby jej pomohla tak, že založí svoju záhradu a navyše dostala od nej ešte ďalšie pôžičky. Celkovo si od L. F. požičala 6.186,44 Eur, hoci vedela, že jej dlh nebude môcť splatiť. Vo veci poškodeného D. C. obžalovaná uviedla, že od tohto si prvý úver s manželom zobrali v auguste 2008, pričom on im tie peniaze dal prostredníctvom úveru z Tatrabanky. Dohoda bola taká, že oni s manželom budú splácať mesačné splátky. Následne na jej naliehanie, im C. poskytol ďalšie pôžičky, na ktoré si zobral úver od rôznych bankových a nebankových subjektov. Takto im poskytol sumu okolo 42.000,-Eur. Podmienky splácania boli dohodnuté rovnako, avšak ona mala už v tom čase viacero iných pôžičiek, a tiež splácali hypotéku na dom. Namiesto C. splácali mesačné splátky asi pol roka, potom sa dostali do ďalších finančných ťažkostí a úvery už splácať nevládali. V prípade poškodeného I. L. G., tento bol ich rodinný známy. Na jeseň 2008 im začal požičovať peniaze. V tej dobe si aj od iných ľudí požičovali finančné prostriedky a tieto peniaze sa nedali vracať, nakoľko boli v tej dobe vo finančnej tiesni. L. G. podľa zmluvy mali peniaze vyplatiť do 31. januára 2009. Avšak do dnešného dňa peniaze nevrátili. Ich dlh spolu predstavuje celkovo sumu vo výške 35.653,-Eur. Ohľadne poškodeného D. A. tohto požiadala v novembri 2009, aby založil svoj dom, ako zábezpeku k pôžičke vo výške 40.000,- Eur. Túto prisľúbila do 3 mesiacov vrátiť. V tom čase mala veľa pôžičiek, a ani túto nesplatila. Čo sa týka poškodennej T. U., s touto komunikovali spoločne s manželom. Dozvedeli sa, že U. peniaze požičiava. Dňa 31.03.2010 spísala zmluvu, ktorú overili pred notárom, neskôr formou dodatkov ešte 28.06 a 26.07.2010, v rámci čoho si požičala od T. U. celkovo sumu vo výške 5.500,- Eur. V tom čase vedela že nebude vedieť U. vrátiť peniaze. Spolu s manželom ešte od T. U. si požičala ešte aj sumu 9.500,- Eur vo viacerých pôžičkách, prvá bola po 3.500,- Eur a zvyšné tri pôžičky boli po 2.000,- Eur, celkovo teda s manželom dostali vo forme pôžičiek sumu 9.500,- Eur.

Obžalovaná k trestnej činnosti uvedenej v bode 7, 8, 9 rozsudku v prípravnom konaní využila svoje právo a odmietla vypovedať

Obžalovaný L. F. sa k trestnej činnosti uvedenej v bodoch 3, 4 a 6 rozsudku v prípravnom konaní v podstate doznal. Ohľadne poškodeného D. C. tohto v roku 2008 s manželkou oslovili, jednalo sa o rodinného kamaráta, ktorý im cez pôžičku s Tatrabanky požičal peniaze, pričom podľa dohody mali mesačné splátky splácať oni. Následne si rovnakým spôsobom od C. požičali ďalšie sumy, celkovo išlo asi o sumu 40.000,- Eur, ktorú však už v roku 2009 nevedeli splácať. Preto D. C. im dňa 5.11.2010 vypovedal zmluvu. V prípade poškodeného I. L. G., spoločne s manželkou tohto na jeseň roku 2008 požiadali o finančné prostriedky za účelom rozbehnutia podnikania. Obžalovaný k tomu uviedol, že je živnostníkom a podniká v oblasti stavby lešení a prenájmu lešení. V tej dobe sa nachádzal vo finančnej tiesni. I. L. G. spoločne s manželkou dlžia do dnešného dňa celkove sumu 35.653,-Eur. Obžalovaný ohľadne poškodenej T. U. uviedol, že spolu s manželkou od Pappovej vylákali sumu v celkovej výške 9.500,- Eur a to vo forme viacerých pôžičiek. Celkovo dlžia U. sumu vo výške 15.000,- Eur. V tom čase sa s manželkou nachádzali v začarovanom kruhu, pretože dlh vykrývali ďalším dlhom, pričom vedeli, že nebudú môcť tieto všetky dlžoby vrátiť.

Obžalovaný k trestnej činnosti uvedenej v bode 7, 8, 9 rozsudku v prípravnom konaní využil svoje právo a odmietol vypovedať.

Svedkyňa-poškodená L. W. vo svojej výpovedi uviedla, že obžalovaných poznala dlhšiu dobu. V priebehu roka 2007 ju obžalovaná povedala, že jej manžel potrebuje peniaze na podnikateľskú činnosť. Prehovorila ju aby si vybrala úver zo Slovenskej sporiteľne vo výške 200.000,-Sk. Obžalovanej F. vyhovel, vtedy sa nebála myslieť si, že jej peniaze vrátia. Taktiež poznala ich rodinné pomery, ich majetkové pomery boli veľmi dobré vlastnili luxusnú vilu a viaceré vozidlá. Následne ju obžalovaná prehovorila na ďalší úver. Za účelom poskytnutia pôžičky z OTP banka musela založiť aj svoj byt. V danom prípade sa jednalo o hypotekárny úver na sumu 330.000,-Sk. Všetky papiere vybavovala obžalovaná ona iba podpísala zmluvu a nechala si vystaviť potvrdenie o príjme od zamestnávateľa. Následne ju obžalovaná prehovorila na ďalší úver. Okrem toho na základe žiadosti obžalovanej si vybrala ďalší úver z nebankovej spoločnosti GeMoney vo výške 4.979,-Eur. Obžalovaná jej stále tvrdila, že peniaze potrebuje pre svojho manžela za účelom podnikania. Nakoniec opätovne si požičala peniaze pre obžalovanú a to od OTP banky, jednalo sa o sumu 1.000.000,-Sk. Obžalovaní si uhrádzali splátky iba do januára 2010. Od obžalovanej si uplatňuje celkovú škodu vo výške 46.739,-Eur.

Svedkyňa-poškodená Margita Vechterová na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaných manželov F. poznala dlhšiu dobu. Niekedy v roku 2007 ju navštívila obžalovaná, kedy jej povedala, že jej manžel podniká, a že potrebujú peniaze. Spomenula jej meno pána L. D., ktorý by poskytol peniaze ale potrebuje zábezpeku. Ako zábezpeku poskytla obžalovanej na jej požiadanie dom po rodičoch. Jednalo sa o sumu 2.700.00,-Sk. Následne obžalovaná priniesla zmluvy, ktoré boli podpísané a podpisy overené na notárskom úrade. Peniaze sa mali vrátiť v splátkach do troch rokov a to priamo D.. Vtedy jej obžalovaná povedala, že nech sa neboja, že ona D. uhradí celú sumu. Následne k nim prišiel L. D., ktorý sa im začal vyhrážať, že F. nespláca pôžičku, a že majú vysťahovať nehnuteľnosť. Svedkyňa taktiež uviedla, že obdobné zmluvy boli uzatvorené aj na ďalšie nehnuteľnosti, ktoré sa týkali ich záhrad a to v prospech R. B. na sumu 7.000,-Eur. Peniaze prevzala obžalovaná F.. Taktiež obžalovanej okrem toho poskytla pôžičku vo výške 6.186,-Eur. Vedela, že obžalovaná si požičala v tom čase peniaze aj od jej dcéry a brata, napriek tomu jej takto poskytla ďalšie peniaze, dôverovala jej.

Svedok poškodený L. F. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že Obžalovanú B. F. pozná od roku 1971, pričom bližšie ako susedia sa spoznali až niekedy v rokoch 1985 až 1990. Jej manžel L.Á. F. vykonával podnikateľskú činnosť, vedel o ňom, že sa zaoberal stavebnými prácami a mal skladové priestory v objekte areálu Duslo Šaľa. V roku 2000 obžalovaní prerábali svoj rodinný dom, v tom čase žili na vysokej úrovni. Videl, že často striedali autá. Ešte v roku 2007 mali leasingované viaceré autá, osobné vozidlá zn. VW Golf, Hyundai. Vo firme mali traktor a Aviu. Následne ešte v roku 2007 sa viackrát na nich obrátila obžalovaná s tým, že majú finančné podnikateľské problémy. V tej dobe spomínali sumy na materiál 100.000,-Sk, 200.000,- Sk, 600.000,- Sk s tým, že materiál budú kupovať v Rakúsku. Čo sa týka roku 2007, on ako aj jeho manželka obžalovanej poskytli viaceré menšie pôžičky, ktoré F. iba čiastočne vrátila. V prípade uzatvorenia zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva k nehnuteľnosti, v tomto prípade boli s manželkou podvedení zo strany obžalovanej a pánom D.. Až neskôr zistili, že sa jedná o nevýhodnú zmluvu. Túto zmluvu okrem neho podpísala jeho manželka a pán D.. Následne manželia F. podpísali zmluvu o pôžičke, ktorej predmetom bola finančná čiastka, ktorú si B. F. požičala od pána D.. Jednalo sa o sumu 2.700.000,- Sk. Tieto finančné prostriedky poskytol F. L. D.. Od roku 2007

im obžalovaná nevrátila žiadne peniaze. V roku 2010 obžalovaná opätovne od nich žiadala finančnú pôžičku. Hovorila im, že potrebuje peniaze na materiál a to na lešenárske trubky a lešenie pre svojho manžela. Opätovne ich oklamala, pričom im povedala, že má možnosť si požičať peniaze od nejakej osoby, ktorá osoba však potrebuje záruku. Jednalo sa o časť záhrady, ktorá sa nachádza na jeho pozemku. Obžalovaná priniesla zmluvu o zabezpečení záväzku prevodom práva k nehnuteľnosti, kde ako veriteľ vystupoval pán B.. V tomto prípade sa jednalo o ich záhradu, pričom ako dlžník bol uvedený on spolu s manželkou. Išlo o sumu 7.000,- Eur. Vtedy im obžalovaná hovorila, že peniaze potrebuje na stavebný materiál. Možno aj bola niekým vydieraná. Predmetnú zmluvu podpísali na matrike, kde okrem neho boli prítomní pán B., obžalovaná, jej manžel a jeho manželka. Následne bola podpísaná zmluva o pôžičke s obžalovanými, kde sa im zaviazali vrátiť 8.000,- Eur v lehote do 3 mesiacov. Túto zmluvu obžalovaní podpísali. Napriek tomu obžalovaní im do dnešného dňa nevrátili ani cent. Po tejto udalosti už obžalovaným nepožičali žiadne finančné prostriedky. Svedok ďalej uviedol, že on ani jeho manželka od D. neprevzali žiadne peniaze. Tohto ani nepoznali.

Svedok L. D. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že s manželmi F. podpísal zmluvu o zabezpečení záväzku prevodom práva k nehnuteľnosti rodinného domu. Taktiež bola spísaná a podpísaná zmluva o pôžičke. Overené podpisy boli na MÚ v Šali na matrike na sumu 2.700.000,- Sk. Ešte v ten deň F. odovzdali F. peniaze. Peniaze odovzdal manželom F. vo svojej garáži v rodinnom dome na ul. Jesenského 29. Svedok ďalej uviedol, že dňa 16.11.2009 obžalovanej B. F.Á. poskytol sumu 73.326,- Eur. Ďalej dňa 26.5.2010 obžalovanej požičal 31.000,- Eur. Všetky tieto peniaze v oboch prípadoch obžalovanej dal priamo do ruky. Obžalovaná mu stále tvrdila, že keď sa jej dcéra vráti domov z Írska, tak mu peniaze vráti. Do dnešného dňa mu obžalovaná B. F. nevrátila žiadne peniaze. Nakoniec sa s ňou dohodol, že neskôr sa vyrovnajú aj s úrokmi, keď bude mať peniaze, k čomu však nedošlo. Už si nepamätá, či na obžalovanú podal trestné oznámenie.

Súd v rámci dokazovania realizoval konfrontáciu medzi svedkom L. F. a svedkom L. D., ako aj medzi svedkyňou L. F. a svedkom L. D.. V rámci konfrontácii svedkovia L. F. J. L. F. zotrvali na tom, že sumu 2.700.000,- Sk neprevzali od L. D.. Naproti tomu svedok L. D. zotrval na tom, že tieto peniaze im dňa 23.10.2007 odovzdal vo svojej garáži na Jesenského 29 v Šali, pričom k tomu ďalej uviedol, že toto všetko medzi sebou dohodli manželia F. J. F.. Vtedy F. potrebovala peniaze na podnikanie, pričom pôžičku už nevedela získať, pretože mala založený dom. Bolo dohodnuté, že F. bude pôžičku platiť namiesto F., avšak táto pôžička nebola splatená.

Svedok R. B. vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 17.3.2010 kúpil záhradu od manželov F.. Ešte predtým mu povedala obžalovaná, že sa súdia o domy s pánom D. F., pričom manželia F. si narobili spoločne dlžoby. Čo sa týka záhrady, manželia F. mu poskytli list vlastníctva a svoje rodné čísla. Dohodli sa na vypracovaní zmluvy a po overení podpisov im vyplatil 7.000,- Eur za záhradu. Po tomto manželia F. a manželia F. podpísali zmluvu o pôžičke. Vtedy mu ešte L. F. povedal, že nič nie je zadarmo. Obžalovaná F. mu povedala, že od F. si požičiavajú sumu 7.000,- Eur. Medzi ním a manželmi F. prebiehal aj civilný spor, ktorý vyhral on. Asi po polroku mu F. oznámila, že ide podať trestné oznámenie, pretože F. jej nevrátila peniaze za záhradu. F. chceli, aby opätovne previedol na nich záhradu, s čím on nesúhlasil. Svedok ďalej uviedol, že čo sa týka sumy 7.000,-Eur, tak vie o tom, že 2.000,- Eur mala vrátiť L. F. nejakej známej, ktorej dlhovala peniaze obžalovaná a sumu 5.000,- Eur mala F. vrátiť bankám.

Svedok-poškodený D. C. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že s obžalovanými B. F. J. L. F. sa pozná už dlhšiu dobu. V mesiaci august 2008 ho požiadali o sprostredkovanie poskytnutia pôžičky 200.000,-Sk. Všetko vybavovala obžalovaná s tým, že on si vyberie spotrebiteľský úver a oni budú splácať mesačne splátky. Obžalovaným veril, najprv sa jednalo o mesačnú splátku vo výške 144,73,-Eur, ktorá sa postupne mala zvyšovať. Tieto splátky však obžalovaní nesplácali, čo riešil tak, že tieto začal platiť on aby sa vyhol exekúcii. Celkovo obžalovaní uhradili asi 15 mesačných splátok. Následne sa opätovne kontaktovala naňho obžalovaná, povedala mu, že potrebuje ešte sumu 1.000.000,-Sk. V mesiaci október išli do nebankovej spoločnosti GeMoney, Nitra, kde si vybral spotrebiteľský úver na sumu 150.000,-Sk. Veril obžalovaným, že peniaze potrebujú. Peniaze odovzdal obžalovanej, ktorá mu povedala, že tieto potrebujú na lešenie. Ďalej uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere s nebankovou spoločnosťou Esox na sumu 190.000,-Sk. Prázdne tlačivá mu doniesla obžalovaná a tieto dal potvrdiť svojmu zamestnávateľovi. Obžalovaní taktiež uhradili iba niekoľko mesačných splátok, ďalej už neplatili. Následne uzatvoril spotrebiteľský úver zo spoločnosťou Cetelem na sumu 200.000,- Sk. Taktiež tieto peniaze odovzdal obžalovanej. Obžalovaní uhradili 11 splátok, potom už neplatili. Keď ich navštívil, títo mu povedali, že to nie je pre nich žiadny problém, že úvery budú riadne splácať. Svedok

ďalej uviedol, že v prípade spoločnosti Cetelem bola vystavená aj úverová karta na sumu 1.400,-Eur, ktorú použili obžalovaní. Aj z tejto vybrali celú sumu. Následne ho obžalovaná požiadala o ďalšie peniaze s tým, že v rámci podnikania jej manžela chceli kúpiť skladové priestory. Jednalo sa o celkovú sumu 285.000,-Sk. Peniaze si požičal z VÚB banky, pričom obžalovaní uhradili z toho 12 splátok, potom už neplatili. Situáciu riešil tak, že uzatvoril s nimi zmluvu o uznaní dlhu v celkovej výške 43.096,-Eur. V čase, keď obžalovaným takto poskytoval peniaze, títo žili na vysokej úrovni. To ako naložili s peniazmi svedok nevedel uviesť.

Svedok-poškodený I. L. G.I. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaných pozná dlhšiu dobu, boli jeho susedia. V roku 2009 za nim prišla B. F. s tým, že si chcela od neho zobrať pôžičku. Povedala mu, že potrebujú s manželom peniaze na lešenie, čo zdôvodnila tým, že manželovi neboli vyplatené faktúry. Akceptoval jej žiadosť a požičal im sumu vo výške 780.000,-Sk. Peniaze im vyplatil v ich dome. S obžalovanými uzatvoril zmluvu o pôžičke, ktorú aj všetci podpísali u notára. Tieto peniaze mali vrátiť do troch mesiacov, k čomu však vôbec nedošlo. Následne obžalovanej napriek tomu ešte poskytol pôžičku 7.200,-Eur, peniaze si požičal s VUB Banky. Chcel im pomôcť, pretože si myslel, že sa im rozbehne podnikanie, a že mu peniaze vrátia. Dôveroval im. V tom čase obžalovaní žili nadštandardne, mali luxusný rodinný dom, tri autá. Obžalovaným taktiež poskytol finančnú pomoc pri splátkach leasingu motorového vozidla VW Golf v celkovej výške 1.761,80,-Eur a 1.000,-Eur na vyplatenie faktúry spoločnosti Orange. Svedok ďalej uviedol, že od obžalovaných viackrát pýtal vrátenie peňazí, k čomu však z ich strany nedošlo a to ani potom ako si overil v Dusle Šaľa, že im boli vyplatené faktúry. V prípade pôžičky vo výške 7.200,- Eur, túto mu poskytla banka VÚB pobočka Šaľa. Od obžalovaných si uplatňuje škodu v celkovej výške 35.853,- Eur. Svedok ďalej uviedol, že je mu známe o ďalších viacerých prípadoch obrovského rozmeru zo strany obžalovaných, ktoré neboli doposiaľ šetrené políciou. a o týchto nemá poznatky ani súd. V prípade obžalovanej F. táto sa správala, ako jehovistka, vedela presvedčivo podviesť človeka, keď si zapožičiavala finančné prostriedky. Takto podviedla aj jeho. Má veľa ďalších známych, od ktorých si obžalovaná požičala peniaze. Títo sa už s tým zmierili a neriešia to cestou polície. On keď poskytoval peniaze obžalovaným, nemal vedomosť o tom, že si požičiavali peniaze aj od ďalších osôb.

Svedok- poškodený D. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že niekedy v roku 2009 sa s ním skontaktovala obžalovaná B. F., ktorá sa mu sťažovala, že jej manžel potrebuje peniaze na lešenie s tým, že potrebuje zábezpeku aby mohla vybrať peniaze z banky. Načrtla mu svoj plán s tým, že peniaze jej vyplatí M., ktorému poskytnú list vlastníctva od jeho domu. Po tomto on v banke podpísal nejakú zmluvu o pôžičke, pričom bola prítomná aj F.. a až neskôr sa dozvedel, že obžalovaná z banky vybrala 40.000,Eur. Z katastra mu bolo potom oznámené, že dom je už vo vlastníctve M.. Následne sa dozvedel, že dom je už prepísaný na S. W.. Tento od neho teraz požaduje sumu 41.000,-Eur pod hrozbou vypratania z domu. Svedok ďalej uviedol, že v súčasnosti tento dom vlastní L. F.. Obžalovaní mu vrátili časť peňazí asi 11.000,- Eur, ktoré peniaze odovzdal S. W..

Svedkyňa-poškodená T. U. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovanú B. F. nepoznala, poznala iba obžalovaného L. F. prostredníctvom jeho matky. Koncom marca 2010 ju kontaktovala obžalovaná za účelom poskytnutia pôžičky, čo zdôvodnila tým, že potrebujú zakúpiť stavebné lešenia pre manžela. Vtedy jej požičala sumu 3.500,-Eur, o čom spísali i zmluvu o pôžičke. Dohodli sa na vrátení peňazí do dvoch mesiacov, k čomu však nedošlo. Následne obžalovanej poskytla pôžičku dňa 28.06.2010 vo výške 1.000,-Eur, ktorú sumu jej obžalovaná aj vrátila. Ďalej jej požičala dňa 26.07.2010 1.000,-Eur, o čom nebol spísaný žiadny doklad, ktorú sumu obžalovaná doposiaľ nevrátila. Dňa 06.07.2010 uzatvorila s obidvoma obžalovanými zmluvu o pôžičke na sumu 3.500,-Eur. Ani tieto peniaze im obžalovaní nevrátili. Napriek tomu, že obžalovaní jej peniaze navrátili, požičala im ďalšie peniaze, pri čom boli vyhotovené dodatky k zmluve o pôžičke zo dňa 06.07.2010 a to konkrétne v dňa 01.08.2010, kedy si od nej požičali sumu 2.000,-€. Tieto dodatky neboli vyhotovené v písomnej forme ale boli zaznamenané tak, že Katarína F. na poslednej strane zmluve o pôžičke zo dňa 06.07.2010 písomne rukou zaznamenala, že si požičala ešte sumu 2.000,-Eur. Ďalej dňa 11.08.2010 požičala obžalovanej v mieste jej bydliska sumu 2.000,-Eur, čo obžalovaná zaznamenala na poslednej strane zmluvy o pôžičke zo dňa 06.07.2010, kde sa aj vlastnoručne podpísala. Z tejto pôžičky jej obžalovaná vrátila iba 250,-Eur. Okrem toho dňa 16.08.2010 opätovne požičala obžalovanej v mieste jej bydliska sumu 2.000,-Eur, čo obžalovaná zaznamenala na poslednej strane zmluvy o pôžičke zo dňa 06.07.2010, kde sa aj vlastnoručne podpísala. Obžalovaná pri týchto pôžičkách jej stále hovorila, že peniaze potrebuje na podnikateľskú činnosť svojho manžela L. F.. Tento o poskytnutých pôžičkách musel mať poznatky. Teda celkove jej obžalovaná vrátila zo

zapožičaných peňazí sumu 1.250,- € a to v prípade pôžičky zo dňa 28.06.2010 obž. vrátila sumu 1.000,- Eur a v prípade pôžičky zo dňa 11.08.2010 obž. vrátila časť zapožičanej sumy vo výške 250,- Eur. Iné peniaze jej nevrátili. Celkovo jej dlhujú ešte 14.750,-Eur. Následne sa už nevedela s kontaktovať s obžalovanými za účelom vrátenia peňazí, telefón nezdvíhali a ani v mieste bydliska sa nezdržiavali.

Svedok poškodený A. R. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovanou B. F. sa skontaktoval prostredníctvom V. F. v meste Galanta v roku 2009. V tom čase prevádzkoval predajňu s CD nosičov pri autobusovej stanici. Niekedy na jar v roku 2009 prišla za ním do predajne obžalovaná, ktorá ho požiadala o finančnú pôžičku. Povedala mu, že s manželom majú finančné problémy, majú dlžoby, ktoré musia vrátiť. Vtedy jej požičal peniaze, pričom po mesiaci mu obžalovaná tieto aj vrátila. Následne si od neho obžalovaná požičala ďalšie peniaze a to v predajni v Galante, pričom peniaze mu do dnešného dňa nevrátila. Aj sa dohodli na spoločnom podnikaní, založili obchodnú spoločnosť s.r.o. ktorá však nevykonávala žiadnu činnosť, preto v roku 2011 z tejto spoločnosti vystúpil. V tom čase sa s obžalovanými priatelil, bol niekoľkokrát u nich doma, pričom mu spomínali, že majú výhodnú zmluvu na lešenárske práce so spoločnosťou Duslo Šaľa. Svedok ďalej uviedol, že čo sa týka sumy 139.121,-Eur,- táto dlžná suma tvorí celkove finančné prostriedky a to peniaze, ktoré obidvom obžalovaný viackrát požičal, ďalej tovar, ktorý od neho odobrali, s tým, že peniaze sa mu vrátia z podnikateľskej činnosti spoločnosti, ktorú pre ten účel založili. Súd opätovne vypočul svedka poškodeného A. R. za účelom ozrejmenia a špecifikácie jednotlivých pôžičiek poskytnutých obžalovaným. Svedok uviedol, že prvá pôžička bola poskytnutá v období máj-jún 2009, kedy ho navštívila obžalovaná. Požiadala ho pôžičku peňazí, ktoré potrebovala s manželom pre účel podnikania. Vtedy jej poskytol okolo 3.000,-Eur, tieto peniaze mu boli v dohodnutej lehote vrátené. Následne ho obžalovaná opätovne navštívila, vtedy jej opäť požičal peniaze v sume 3.500,-Eur, bez písomnej dohody. Veril jej, že peniaze vráti, pretože prvú pôžičku splatila. Obžalovaná ho za dva týždne sa s ním opäť skontaktovala, pričom opäť žiadala o pôžičku pre podnikateľské účely. Vtedy jej poskytol pôžičku 3.900,-Eur. A to aj napriek tomu, že mu nevrátili 3.500,-Eur. Dohodli sa na spoločnom podnikaní. O týchto pôžičkách mal vedomosť aj jej manžel L. F., z ktorým taktiež o tom hovoril pri vzájomných stretnutiach. Obžalovaným na ich žiadosť poskytoval po častiach ďalšie pôžičky, napriek tomu, že z ich strany nedošlo k vráteniu žiadnych peňazí. S týmito na ich návrh založili obchodnú spoločnosť za účelom stavebnej činnosti. Obžalovaní ho presvedčili, že vlastnia prosperujúcu firmu a majú výhodne zákazky od firmy Duslo Šaľa. Spoločnosť, ktorú založili však už žiadnu činnosť nevykonávala. Keďže sa už jednalo o množstvo poskytnutých pôžičiek, ktoré obžalovaní nevrátili, dohodli sa na spísaní notárskej zápisnice o uznaní dlhu v celkovej výške 278.400,-Eur, čo tvorilo sumu aj z úrokmi. Následne za účelom vrátenia peňazí učinil aj právne kroky, avšak bezvýsledne. Žiadnu sumu sa nepodarilo od obžalovaných exekúovať. Títo mu možno vrátili iba 1.000,-Eur. Svedok ďalej uviedol, že obžalovaní sa mu zdali navonok solventní. Vlastnili veľký rodinný dom, tri vozidlá a pod. Dostal sa do zložitej finančnej situácie, v dôledku čoho prišiel aj o družstevný byt. Neskôr sa dozvedel, že B. F. mala viaceré dlžoby a s peniazmi, ktoré odo neho získala, vykrývala predchádzajúce dlžoby aj s úrokmi.

Svedkyňa V. F. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovanú B. F. pozná od roku 2008 a obžalovaného L. F. spoznala až neskôr. V tom čase v meste Šaľa pracovala ako finančná poradkyňa. Sprostredkovala úvery pre všetky bankové ústavy. Niekedy v letných mesiacoch rok si už nepamätá ju v kancelárii navštívila obžalovaná s tým, že má záujem o úver. Tento jej nevedela vybaviť, pretože obžalovaná bola bez pracovného pomeru. Nakontaktovala ju na svojho bratranca A. R. za účelom poskytnutia pôžičky. Svedkyňa ďalej uviedla, že v roku 2010 na podnet obžalovanej F. si požičala z VÚB - Šaľa sumu 700.000,- Sk. Jednalo sa o hypotekárny úver, pričom založila svoj rodinný dom. Následne tieto peniaze poskytla B. F. s tým, že obžalovaná bude platiť mesačné splátky po 500,-Eur. Takto zaplatila za ňu iba asi tri splátky. S obžalovanými aj bola napísaná notárska zápisnica o poskytnutí pôžičky na 700.000,-Sk, vtedy jej L. F. povedal, že potrebuje peniaze na založenie obchodnej spoločnosti na výkon stavebných prác. Napriek tomu, že obžalovaní jej peniaze nevrátili, nepodala na nich trestné oznámenie. Tieto peniaze obžalovaní vrátili jej otcovi T. Q.. Svedkyňa ďalej uviedla, že vie o tom, že A. R. poskytol Katarine Varsányiovej pôžičku 6.000,-Eur, avšak aké sumy jej ešte požičal už nevedela uviesť.

Svedok poškodený L. C. na hlavnom pojednávaní uviedol, že na presný čas si už nepamätá s tým že obžalovanej B. F. požičal sumu 10.000,- Eur. Obžalovaná mu povedala, že nemajú vyplatené faktúry a že súrne potrebujú s manželom peniaze na lešenársky materiál. Dohodli sa na mesačnej splátke 1.000,-Eur, pričom úroky stanovili na sumu 10 %. Obžalovanej vtedy veril, poznal dlhšie jej rodičov a v tom čase nevedel, že obžalovaní dlhujú aj iným osobám peniaze. Zmluvu o pôžičke spísali v mieste ich

bydliska. Obžalovaní mu peniaze nevrátili, pričom keď ich hľadal v mieste ich bydliska zistil, že už sa tam nezdržiavajú. Obžalovaného L. F. stretol až na polícii a vtedy mu tento povedal, že pôjde pracovať do Rakúska a peniaze mu vráti. Do dnešného dňa mu peniaze nevrátili. Od obžalovaných si uplatňuje náhradu škody vo výške 15.000,-Eur spolu aj s úrokmi.

Svedok poškodený I. Y. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaných pozná od roku 1988, boli susedia, bývali na tej istej ulici v Šali. Ich deti spolu chodili do školy a boli dobrými priateľmi. B.Í. F. sa starala o svoju chorú mamu a L. F. pracoval v Dusle Šaľa. Aj potom ako sa s rodinou presťahoval naďalej sa priatelili, navštevovali sa. Niekedy v roku 2008 požičal obžalovaným približne 150.000,- Sk, ktoré mu v lehote aj vrátili. Asi po troch mesiacoch si od neho požičali ďalšiu sumu 300.000,- Sk, avšak už tieto peniaze mu nevrátili. Čo sa týka tejto sumy, tak s obžalovanými bola uzatvorená zmluva o pôžičke, pričom úroky neboli stanovené. Vtedy mu F. povedala, že tieto peniaze potrebuje pre manžela na jeho podnikateľskú činnosť. O tejto pôžičke mal vedomosť i obžalovaný L. F.. Peniaze mali vrátiť v lehote do 6-tich mesiacov, k čomu však nedošlo s odôvodnením, že podnikanie im doposiaľ neprinieslo predpokladaný zisk. Obžalovaná ho následne v januári 2010 požiadala o ďalšiu pôžičku 33.000,- Eur, pretože potrebovali peniaze na materiál pre L. F.. Nakoľko uvedenú sumu nemal k dispozícii, obžalovaní sprostredkovali cez S. W. pôžičku od U. M., s tým, že on mal založiť nehnuteľnosť - svoj rodinný dom, s čím aj súhlasil. Peniaze boli vyplatené po podpise zmlúv na Notárskom úrade T. P., kde priamo u notára mu vyplatil U. M. sumu 52.000,- Eur. Následne k nim domov prišla obž. B.Í. F., ktorej peniaze aj odovzdal. Až neskôr v roku 2010 uzatvorili zmluvu o pôžičke na sumu 52.000,- Eur, ktorú podpísali B. F. a L. F. s tým, že peniaze mu mali vrátiť do 6-tich mesiacov. Tieto mu do dnešného dňa nevrátili a ani tých pôvodných 300.000,- Sk. Svedok ďalej uviedol, kúpnu zmluvu vyhotovil notár T. P., ako predávajúci nehnuteľnosti bol uvedený spoločne s manželkou a kupujúci bol U. M.. U notára spísali notársku zápisnicu ako aj zápisnicu ohľadne exekučného titulu ako aj zmluvu o budúcej kúpnej zmluve v prípade ak sa vrátia peniaze. U notára sa nachádzal aj W., ktorý tam vystupoval v pozícii sprostredkovateľa. Nakoľko obžalovaní v stanovenom termíne žiadnu pôžičku nevrátili kontaktoval sa na nich telefonicky ako aj osobne, pričom obžalovaná mu opakovane sľúbila, že peniaze vrátia neskôr, čo sa nestalo a preto v roku 2013 podal trestné oznámenie. Následne svedok poopravil svoju výpoveď s tým, že obžalovaným odovzdal nie sumu 52.000,-Eur ale iba sumu 37.000,-Eur, pričom mu vrátili sumu spolu 9.400,-Eur, teda celková dlžná suma t.č. predstavuje 27.600,- Eur.

Svedok S. W. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že manželov F. pozná asi od roku 2007. V tom čase podnikal v realitách, kedy ho oslovili, že chcú predať nejakú nehnuteľnosť. Predmetná nehnuteľnosť v tom čase patrila, resp. vlastníci boli manželia F., jednalo sa o ich dom. Tento dom chceli predať asi za sumu 6.000.000,- Sk, avšak nedošlo k žiadnej dohode. Niekedy v roku 2009 alebo 2010 ho oslovila B. F., že je na predaj dom, ktorý vlastní pán A. s tým, že pán Takács si chce uplatniť právo spätnej kúpy za sumu, za ktorú to predá. Ako kupujúci vystupoval Novomestský. On sprostredkoval predaj tejto nehnuteľnosti a to medzi D. A. ako predávajúcim a U. M.L. ako kupujúcim. Jednalo sa o sumu 40.000,- Eur. Ohľadne práva spätnej kúpy, bola stanovená lehota 3 alebo 6 mesiacov, za tú istú sumu. V prípade, ak pán A. v stanovenej lehote nevyužije právo spätnej kúpy, bolo dohodnuté, že bude mať províziu, v prípade následného predaja tejto nehnuteľnosti. V danom prípade mu nebola vyplatená žiadna provízia, pretože tento dom ako fyzická osoba následne kúpil od M. za sumu 45.000,- Eur. Svedok ďalej uviedol, že s obžalovanou nemal žiadny obchodný vzťah. S Takácsom bol dohodnutý, že mu predá uvedenú nehnuteľnosť za sumu 50.000,- Eur, načo mu Takács zaslal časť kúpnej sumy 9.000,- Eur. Napriek tomu, že tento neuhradil celú kúpnu zmluvu a neboli splnené podmienky kúpnej zmluvy, predmetná nehnuteľnosť bola v katastri zapísaná na Takácsa. T.č. je nehnuteľnosť zapísaná v katastri na dcéru pani F., realizovali sa rôzne súdne obštrukcie. V súčasnosti je vec naďalej riešená v civilnom konaní, kde si uplatňuje právo na predmetnú nehnuteľnosť. Okrem toho svedok uviedol, že je mu známe, že I. Y. poskytol obžalovaným peniaze, ktoré získal predajom nehnuteľnosti rodinného domu vo Veči. Jednalo sa o sumu okolo 50.000,- Eur. On im sprostredkoval kupca M., ktorý súhlasil so spätnou kúpou. Prebehlo to tak, že najskôr sa išiel pozrieť na rodinný dom pána Y., povedali mu podmienky a sumu za nehnuteľnosť chcú predať. T o mi povedal I. Y., kde sa nachádzala aj F.M., následne tam išiel s M., ktorému taktiež predniesli tie isté podmienky. On aj vtedy vysvetlil I. Y. to, že keď požičia peniaze a tieto mu nebudú vrátené, nastolí sa riziko, že nehnuteľnosť nebudú môcť kúpiť späť. Toto isté im vysvetlil aj Novomestský ako aj notár T. P.. On nevie, koľko manželia Y. požičali F.. Na notárskom úrade pri vyhotovení notárskej zápisnice sa nachádzali okrem neho aj Novomestský, manželia Y., notár T. P. Z tejto transakcie nedostal nič, mal však dostať určitý podiel tak, že s M. ako realitný maklér mal takú dohodu, že keď ja nájde kupca na tú nehnuteľnosť v tom prípade, ak si ju nekúpi späť, tak

dostane províziu. Spätná kúpa bola dohodnutá na tri mesiace. Svedok ďalej uviedol, že bol prítomný pri odovzdávaní sumy 52.000,- Eur manželom Y.. On však už nevie, čo spravili s peniazmi, ale sa vyjadrili, že tieto požičajú F.. Od obžalovaných neprevzal žiadne peniaze.

Svedkyňa Q. W. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v mesiaci august presný rok už uviesť nevedela, obžalovanej požičala sumu 2.000,- Eur. S B. F. spísali aj zmluvu o pôžičke. Obžalovaná jej vrátila iba okolo 130,- Eur. Ona aj podala trestné oznámenie na B. F.M., avšak polícia to odmietla.

Súd zamietol návrh obhajoby na výsluch svedka U. M., pretože súd mal dostatočne preukázaný skutkový stav v trestnej veci obžalovaných, zároveň výsluch svedka súd považoval za nadbytočný za účelom predĺženia súdneho konania.

Skutkový stav v rámci hodnotenia dôkazov bol ustálený taktiež jednotlivými trestnými oznámeniami, zmluvami o pôžičkách, ako aj ďalšími listinnými materiálmi. Súd na základe zadokumentovaných a zhromaždených listinných materiálov ako aj na základe vyjadrenia jednotlivých poškodených na rozdiel od obžaloby pri nezmenenej právnej kvalifikácii upravil jednotlivý skutkový dej, ako aj výšku spôsobenej škody.

Súd vyhodnotením produkovaných dôkazov jednotlivo ako aj v ich súhrne dospel k záveru, že obžalovaní sa v jednotlivých prípadoch dopustili nasledovnej trestnej činnosti :

Obžalovaná B. F. v bodoch 1 až 9 rozsudku pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. z toho v bodoch 3,4,6,7,8,9 formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. t.j spoločným konaním s obžalovaným L. F.. Obžalovaný L. F. v bodoch 3, 4, 6, 7, 8, 9 rozsudku pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. t.j spoločným konaním s obžalovanou B. F.. Pre trestnoprávne posúdenie konania obžalovaných súd predovšetkým vychádzal z čiastočného doznania obžalovaných ako aj z výpovedi jednotlivých poškodených a svedkov. Súd dospel k záveru, že poškodení pri poskytovaní jednotlivých finančných prostriedkov obžalovaným, v niektorých prípadoch i opakovane, boli uvedení z ich strany do zjavného omylu tým, že obžalovaní v čase uzatvárania jednotlivých záväzkových právnych úkonov, či už ústnych alebo písomných, týchto zavádzali vrátením peňazí aj s prípadnými úrokmi, pričom poškodených klamlivo zavádzali tým, že peniaze vrátia zo zisku podnikateľskej činnosti obžalovaného L. F.. Už v tom čase však obžalovaní museli a mali vedomosť, že peniaze poškodeným nevrátia, pretože vedeli v akej finančnej situácii sa nachádzajú. Obžalovaní v jednotlivých prípadoch zatajovali svoju skutočnú finančnú situáciu, navonok sa prejavovali ako nadpriemerne finančne situovaní, pričom v skutočnosti ich finančná situácia bola zlá až kritická a jednotlivé takto získané finančné prostriedky použili na krytie predchádzajúcich záväzkov prípadne ich úrokov. Teda pri požičiavaní peňazí už konali s vedomím, že peniaze v dohodnutej lehote nebudú môcť vrátiť a tým uviedli poškodených do omylu. Následkom jednotlivého podvodného konania obžalovaných bola spôsobená poškodeným značná škoda.

Zavinenie v konaní obžalovaných súd vyhodnotil ako úmyselné.

Súd pri úvahe o treste prihliadol na ust. § 34, § 36 písm. II, § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. obžalovaná B. F. doposiaľ súdne trestaná nebola, z miesta bydliska je všeobecne hodnotená. Na obž. L. F. sa v súčasnosti hľadí ako na netrestanú osobu z miesta bydliska je taktiež všeobecne hodnotený.

Súd pri úvahe o treste obžalovaných prihliadol na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami. Súd pri použití ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. zobral do úvahy dĺžku trestného konania prejednávanej veci. Vzhľadom na túto okolnosť použil mimoriadne zmierňovacie ustanovenie pre uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom. Súd zobral taktiež do úvahy všetky okolnosti za ktorých došlo k trestnej činnosti obžalovaných. Je predpoklad, že poškodení poskytovali finančné prostriedky za účelom získania značných úrokov, tieto pôžičky poskytovali niektorí poškodení opakovane obžalovaným napriek tomu, že predchádzajúce pôžičky obžalovaní nesplátili. Zo strany poškodených napriek tomu, že už v čase trestnej činnosti mali poznatky, že obž. sa nachádzajú v zlej finančnej situácii, bez obvyklej miery opatrnosti obžalovaní napriek tomu naďalej požičiavali finančné prostriedky resp. ponúkali nehnuteľnosti ako zábezpeky pre získanie pôžičiek pre obžalovaných. Pri ukladaní trestu obž. súd vyhodnotil mieru zavinenia

obžalovaných pričom obž. B. F. uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň jej uložil i ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Obž. L. F. súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia ako i ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka.

Zároveň súd na základe vykonaného dokazovania uložil taktiež obžalovaným uhradiť spôsobenú škodu L. W. v celkovej výške 46.739,- Eur, D. C. škodu vo výške 40.000,- Eur, I. L. G. škodu vo výške 35.853,- Eur, T. U. škodu vo výške 13.750,- Eur, A. R. škodu vo výške 139.121,- Eur, L. C. škodu vo výške 10.000,- Eur a I. Y. škodu vo výške 27.000,- Eur.

Súd poškodených D. C., T. U., A. R., L. C. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných, pretože nemal jednoznačne preukázaný a ustálený nárok poškodených ohľadne uplatňovania vyššieho nároku na náhradu škody.

V prípade poškodených L. F., L. F. J. D. A. súd v danom prípade poukazuje na to, že vo veci prebiehajú civilné spory ohľadne jednotlivých nárokov poškodených, z toho dôvodu súd vo veci rozhodol, že tieto poškodení so svojimi jednotlivými nárokmi na náhradu škody sa odkazujú na konanie vo veciach občianskoprávných.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie tohto rozsudku.